

פרד:

עין משפט
גז מוצה

החובל פרק שמיני בבא קמא

מסורת הש"ס

(א) נטין פה... (ב) נטין פה... (ג) נטין פה... (ד) נטין פה... (ה) נטין פה... (ו) נטין פה... (ז) נטין פה... (ח) נטין פה... (ט) נטין פה... (י) נטין פה... (יא) נטין פה... (יב) נטין פה... (יג) נטין פה... (יד) נטין פה... (טו) נטין פה... (טז) נטין פה... (יז) נטין פה... (יח) נטין פה... (יט) נטין פה... (כ) נטין פה... (כא) נטין פה... (כב) נטין פה... (כג) נטין פה... (כד) נטין פה... (כה) נטין פה... (כו) נטין פה... (כז) נטין פה... (כח) נטין פה... (כט) נטין פה... (ל) נטין פה...

הגהות הב"ח
(א) נטין פה... (ב) נטין פה... (ג) נטין פה... (ד) נטין פה... (ה) נטין פה... (ו) נטין פה... (ז) נטין פה... (ח) נטין פה... (ט) נטין פה... (י) נטין פה... (יא) נטין פה... (יב) נטין פה... (יג) נטין פה... (יד) נטין פה... (טו) נטין פה... (טז) נטין פה... (יז) נטין פה... (יח) נטין פה... (יט) נטין פה... (כ) נטין פה... (כא) נטין פה... (כב) נטין פה... (כג) נטין פה... (כד) נטין פה... (כה) נטין פה... (כו) נטין פה... (כז) נטין פה... (כח) נטין פה... (כט) נטין פה... (ל) נטין פה...

מוסף רש"י
במילתא דשביחא
הטעם וכן נג' ונטין פה...

אלהים בעיניו וליכא אלא מאי שנא שור בשור ושור באדם דשליחותיהו קא עבדין מידי דהוה אהודאות והלואות אדם באדם ואדם בשור נמי שליחותיהו קא עבדין מידי דהוה אהודאות והלואות אמרי כי קא עבדין שליחותיהו במידי דקים לן בגויה במידי דלא קים לן בגויה לא עבדין שליחותיהו אמרי שור בשור ושור באדם נמי לא קים לן בגויה אלא פוק חוי (א) היכא מודבני תורא בשוקא אדם באדם ואדם בשור נמי פוק חוי היכא מודבני עבדי בשוקא ועוד תשלום כפל ותשלום ארבעה וחמשה דקצי נעבד שליחותיהו אמרי כי קא עבדין שליחותיהו בממונא דבבבבבב לא עבדין שליחותיהו אדם באדם (ב) דממונא הוא נעבד שליחותיהו (ג) כי קא עבדין שליחותיהו במילתא דשביחא אדם באדם דלא שביחא לא עבדין שליחותיהו הרי בושת (א) ופגם דשביחא נעבד שליחותיהו אמרי הכי נמי דהא רב פפא לרב נחמן ושלח ליה חסדא חסדא קנסא קא מגביית בבבל אלא כי עבדין שליחותיהו במילתא דשביחא ואית ביה חסרון כים אבל מילתא דשביחא ולית ביה חסרון כים אי נמי מילתא דלא שביחא ואית ביה חסרון כים לא עבדין שליחותיהו והלכך אדם באדם אע"ג דאית ביה חסרון כים כיון דלא שביחא לא עבדין שליחותיהו בושת אע"ג דשביחא כיון דלית ביה חסרון כים לא עבדין שליחותיהו ושור בשור גובין בבבל והאמר רבא שור שהזיק אין גובין אותו בבבל דאזיק מאן אילימא אדם מאי איריא שור דאזיק אדם אפילו אדם דאזיק אדם נמי אין גובין אותו בבבל אלא פשיטא דאזיק שור וקתני אין גובין אותו בבבל אמרי התם בתם הכא כמועד והאמר רבא אין מועד בבבל אמרי דאיעד התם ואייתוה להכא והוא מילתא דלא שביחא היא ומילתא דלא שביחא הא אמרת דלא עבדין שליחותיהו דאתו רבנן דהתם ויעודה הכא יסוף סוף מילתא דלא שביחא היא ואת אמרת מילתא דלא שביחא לא קא עבדין שליחותיהו אלא כי קאמר רבא בשן ורגל דמועדין מתחילתן ניהו: צער כוואר בשפור או במסמר וכו': צער שלא במקום נזק משתלם מאן תנא אמר רבא בן עזאי היא דתניא רבי אומר כויה נאמרה תחילה בן עזאי אומר חבורה נאמרה תחילה במאי קא מיפלגי רבי סבר כויה דלית בה חבורה משמע כתב רחמנא חבורה לגלויי עלה דכויה דאית בה חבורה אין אי לא לא וכן עזאי סבר כויה דאית בה חבורה משמע כתב רחמנא חבורה לגלויי עלה דכויה דלית בה חבורה מתקף לה רב פפא אדרבה איפכא מסתברא רבי אומר כויה נאמרה תחילה סבר כויה דאית בה חבורה משמע כתב רחמנא חבורה לגלויי עלה דכויה דלית בה חבורה בן עזאי אומר חבורה נאמרה תחילה סבר כויה דלית בה חבורה משמע כתב רחמנא חבורה לגלויי עלה דכויה דאית בה חבורה אין אי לא לא ואמסקנא קיימי אי נמי דכולי עלמא כויה בין דאית בה חבורה בין דלית בה חבורה משמע והכא בכלל

חייב על כויה גרידא אפילו בלא חבורה דליכא אלא צער לך הארכה חבורה לנזק שאין חייב כלום עד שיהא חבורה עמה דכיון דמשלם רפוי משום חבורה משלם נמי צער אצל שלא במקום חבורה כגון על צפורן פטור דלצר בלא נזק לא משלם דאי לא משום הכי לא אצטרך חבורה דהשתא כויה בלא חבורה שמעינן דחייב כל שכן חבורה שיש בה נזק: בן עזאי סבר כויה דאית בה חבורה משמע והיינו דקאמר חבורה נאמרה תחילה כלומר מכייה האמרה ראשונה היינו שומעין שאין חייב אלא במקום שיש בה חבורה דקתם כויה יש בה חבורה לפיכך הארכה תורה לכתוב חבורה בהדיא דהשתא על כרחיך כויה דרישא בלא חבורה היא וחייב בנזק בלא נזק כמתניתין: איפכא מסתברא ומתניתין רבי היא ולא בן עזאי דלא עקרינן ליה מרבי דהוא סדרה ועוד דהכי מתסברא טפי דהא נאמרה דקאמרי רבי וכן עזאי אמסקנא דמילתא קיימי דממוקמא בה דרשא דקרא ולאו אמשעמית קמא קאי דסוף המקרא עתיד להולאו והכי קאמר רבי סוף המקרא מוכיח לנו דכויה בלא חבורה חייב הכתוב בחילתו וצער משתלם שלא במקום נזק מאי עממא כויה דלית בה חבורה משמע כתב רחמנא כו' וכן עזאי אומר סוף המקרא מוכיח לנו דחבורה נאמרה תחילה כלומר מסוף המקרא אלו למדין שכייה שחייב הכתוב בחילתו אינה אלא אם כן יש עמה חבורה מאי עממא כויה (ג) נאמרה תחילה דלית בה חבורה משמע כו': ואמסקנא קיימי. האי נאמרה דקאמרי אסוף דהרשה ועיקרה שהיא עומדת קיימי: רבי

ירא ב ב ג מיי פיה מהלכות סנהדרין הלכה ה והלכה ט סנה עשין לה טופיע חית פיי 6 ספיק 6: בוד ד מיי שם הלכה י ועין בבית ובלגיה טוסידי שם ספיק 7: בוד ה ר ו מיי שם הלכה יא סנה שם טוסידי 17 ז מיי שם ועיי שם סנה שם טוסידי שם ספיק 7: